

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 78/10
V Lucemburku dne 8. září 2010

Rozsudek ve věci C-409/06
Winner Wetten GmbH / Bürgermeisterin der Stadt Bergheim,
ve spojených věcech C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 a
C-410/07
Markus Stoß a další / Wetteraukreis
Kulpa Automatenservice Asperg GmbH a další / Land Baden-Württemberg
a ve věci C-46/08
Carmen Media Group Ltd / Land Schleswig Holstein a další

Tisk a informace

Veřejný monopol zavedený v rámci pořádání sportovních sázek a loterií v Německu nenaplnuje soudržným a systematickým způsobem cíl boje proti ohrožením spojeným s hazardními hrami

V Německu jsou pravomoci v oblasti her rozděleny mezi spolkový stát a spolkové země. Ve většině spolkových zemí existuje regionální monopol pro pořádání sportovních sázek a loterií, zatímco pořádání sázek týkajících se koňských dostihů a provozování herních automatů a kasin jsou svěřeny řádně schváleným soukromým hospodářským subjektům.

Smlouvou o loteriích v Německu (Lotteriestaatsvertrag), která vstoupila v platnost dne 1. července 2004, vytvořily spolkové země jednotný rámec pro organizaci hazardních her, s výjimkou kasin. V návaznosti na rozsudek Bundesverfassungsgericht (německý spolkový ústavní soud) byla uvedená smlouva nahrazena smlouvou o hazardních hrách v Německu (Glücksspielstaatsvertrag), která vstoupila v platnost dne 1. ledna 2008. Posledně uvedená smlouva zakazuje jakékoliv pořádání nebo zprostředkování veřejných hazardních her na internetu.

V projednávaných věcech několik německých soudů žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o slučitelnosti právní úpravy hazardních her v Německu s právem Unie.

Ve spojených věcech C-316/07, C-358/07 až C-360/07, C-409/07 a C-410/07 Verwaltungsgerichte (správní soudy) v Gießenu a Stuttgartu mají rozhodnout spory mezi zprostředkovateli sportovních sázek a německými orgány, které jim zakázaly nabízet ve spolkových zemích Hesensko a Bádensko-Württembersko uzavírání sportovních sázek organizovaných rakouskými podniky Happybet Sportwetten a Web.coin, maltským podnikem Tipico, britskou společností Happy Bet a společností Digibet usazenou na Gibraltaru. Tyto podniky jsou ve svých domovských zemích držiteli licencí k pořádání sportovních sázek.

Ve věci C-46/08 má Schleswig-Holsteinische Verwaltungsgericht (správní soud spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko) naproti tomu rozhodnout, zda spolková země Šlesvicko-Holštýnsko právem zamítla žádost podniku Carmen Media Group o možnost nabízet sportovní sázky v Německu prostřednictvím internetu, zatímco tento podnik je již na Gibraltaru, kde má své sídlo, držitelem licence „offshore“, která mu povoluje pořádat sázky jen mimo území Gibraltaru.

Nakonec ve věci C-409/06 byl Verwaltungsgericht Köln (správní soud v Kolíně nad Rýnem) předložen spor mezi zprostředkovatelem sportovních sázek jednajícím na účet maltského podniku Tipico a německými orgány. Uvedený soud se táže Soudního dvora, zda zásada přednosti práva Unie před vnitrostátním právem umožňuje členským státům nadále používat, výjimečně a během přechodného období, právní úpravu týkající se veřejného monopolu v oblasti sportovních sázek, která zahrnuje nepřípustná omezení svobody usazování a volného pohybu služeb.

Soudní dvůr nejprve konstatuje, že německá právní úprava sportovních sázek představuje omezení volného pohybu služeb a svobody usazování. Soudní dvůr nicméně připomíná, že takové omezení může být odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu, jako je předcházení

podněcování k nadměrným výdajům za hru a boj proti hráčské závislosti. Vnitrostátní opatření směřující k dosažení těchto cílů však musejí být vhodná k jejich dosažení a musejí zahrnovat pouze omezení, která jsou za tímto účelem nezbytná.

V tomto ohledu měl Soudní dvůr za to, že členské státy mají za účelem usměrnění herní touhy a provozování her do kontrolovatelných kruhů právo zavést veřejné monopoly. Takový monopol zejména umožňuje kontrolovat rizika spojená se sektorem hazardních her účinnějším způsobem, než je tomu v případě režimu, v jehož rámci je soukromým hospodářským subjektům vydáváno - s výhradou dodržení právní úpravy použitelné v dané oblasti - povolení k provozování sázkových her.

Dále Soudní dvůr poznamenal, že okolnost, že různé druhy hazardních her podléhají buď veřejnému monopolu, nebo režimu povolení vydaných soukromým hospodářským subjektům, nemůže sama o sobě zpochybnit soudržnost německého systému. Tyto hry se totiž vyznačují různými charakteristickými prvky.

Soudní dvůr nicméně uvedl, že s ohledem na zjištění, která německé soudy učinily v těchto věcech, mohou mít tyto soudy legitimně za to, že **německá právní úprava neomezuje hazardní hry soudržným a systematickým způsobem**. Jednak totiž držitelé veřejných monopolů provádí intenzivní reklamní kampaně za účelem maximalizace zisků z loterií, přičemž se tak vzdalují cílům, které existenci těchto monopolů odůvodňují. A jednak, pokud jde o takové hazardní hry, jako jsou hry v kasinech a automatizované hry, které nejsou předmětem veřejného monopolu a přitom vykazují vyšší potenciál ohrožení závislostí než hry, které jsou předmětem tohoto monopolu, německé orgány vedou nebo tolerují politiku podporující účast na těchto hrách. Za takových okolností však preventivní cíl tohoto monopolu nemůže být nadále účinně sledován, takže tento monopol **nemůže být nadále odůvodněn**.

Soudní dvůr krom toho poznamenal, že vnitrostátní právní úprava tohoto monopolu, ohledně které bylo rozhodnuto, že je v rozporu se základními svobodami Unie, nemůže být v době nezbytné pro zajištění dosažení jejího souladu s právem Unie nadále uplatňována.

Konečně Soudní dvůr připomněl, že členské státy mají širokou posuzovací pravomoc za účelem stanovení určité úrovně ochrany proti rizikům vyplývajícím z hazardních her. Proto při neexistenci jakékoliv harmonizace na úrovni Společenství v této oblasti nejsou členské státy povinny uznávat povolení vydaná ostatními členskými státy v této oblasti. Ze stejných důvodů a s ohledem na rizika, kterými se vyznačují hazardní hry na internetu ve srovnání s tradičními hazardními hrami, mohou členské státy rovněž zakázat nabídku hazardních her na internetu.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z vyhlášení stanoviska jsou k dispozici prostřednictvím „[Europe by Satellite](#)“.

☎ (+32) 2 2964106